

הכי ישראלי: מעולם ההיי-טק חזרה לרפת

סיפורו של אברי אלוני ממושב יואב שברמת הגולן, איננו סיפור שגרת. לפני כחמש שנים, כשהסתובב בין גורדי השחקים ברחובות ניו יורק, במהלך נסיעת עבודה, הבין כי משהו חסר לו בחיים. "לא הצלחתי לדמיין את המפעל חיים הזה, בעיקר של המשפחה, נסגר". צפו בראיון עם הרפתן הכי ישראלי

נעה חסלוביצר פורסם: 01.01.17

בשיתוף מועצת החלב

אברי אלוני נולד בגבעת יואב למשפחה של רפתנים והרפת הפכה להיות חלק ממנו. כל החיים הייתי ברפת. לגדול בבית של רפתנים זה קצת אחרת, כי הרפת זה בעצם מרכז העניינים בבית. בתור ילדים היינו מתגייסים לעבוד ברפת ולעזור בכמה שאפשר. זה ממש נהפך להיות חלק מאיתנו".

אחרי התואר השני קיבל הצעת עבודה מחברת היי-טק ברחובות, לעבוד כמהנדס מערכת והוא החל לעבוד שם במשרה מלאה. "אני חייב להגיד שהרפת הייתה תמיד ברקע, והמחשבה לחזור יום אחד הביתה למושב ולעבוד ברפת, היה תמיד". באחת הנסיעות שלו לניו יורק, הסתובב במרכז העיר מנהטן והרגיש שהוא מגשים את החלום שלו, אבל דווקא שם פתאום התמלא בגעגועים חזרה לבית, לרפת. "חזרתי לארץ, הודעתי למנהלים שאני רוצה לעזוב".

הסתכלו עליך כמשוגע?

"לגמרי. כבר הבנתי שאם זה לא יהיה עכשיו זה לא יהיה אף פעם כנראה, כי אחרת אבא שלי יסגור את הרפת, ולא רציתי שזה יקרה. לא הצלחתי לדמיין את המפעל חיים הזה, בעיקר של המשפחה, שהוא ייסגר. יש לנו מאה פרות, ועוד איזה שמונים עגלות, כל כמה זמן יש איזו פרה שהיא סופר ידידותית כזאת, סופר חברותית".

"אני מוכרח לציין שיש משהו באוויר שגורם לך להרגיש שעשית את המהלך הנכון. הרגשתי שחסר איזה ערך מוסף. פה אני מרגיש שאני כן עושה משהו עם קצת יותר ערך מוסף. אנחנו מייצרים מזון, מזון איכותי ומזון בסיסי מאוד, על כל שולחן בישראל היום רואים את מוצרי החלב. שתוכל להיות התיישבות שהיא מעבר לתל אביב, חיפה וירושלים או באר שבע, חייבים שיהיה איזשהו עוגן כלכלי בפריפריה. ענף הרפת שזה ענף שמעסיק אלפי בני אדם ויש אינספור עסקים שמתפרנסים כתוצאה מהקיום של הענף הזה בפריפריה".

זה בעצם ציונות

"זה בעצם ציונות, כן. המילה הראשונה של הקטן היה: אבא מו. כלומר אבא ברפת, אבא חוזר. גם הגדול כמובן בכל הזדמנות שיש לו הוא רוצה לבוא ולהסתובב, עוזר לי לקרב את האוכל. אם כחקלאי, כרפתן תהיה לי הבטחה לתכנון משקי לטווח ארוך ואני אדע שענף החקלאות הוא יציב ומשגשג, אז אני חושב שזה יכול להיות עסק טוב, אולי גם לילדים וגם לדורות הבאים".